

696

A

புரசை, கங்காதரேசர்

இரட்டைச்சொல்

யமகமாலை.

மூலமும் உரையும்.

புரசை அப்பாவதானம்-சாபதி முதலியபாவர்களியற்றியது.

புரசை

த-குப்புசாமிமுதலியார்

பதிப்பித்தது.

விலை அணை க.

Q23:417
O-194MS
N11
148038

1 உ

கணபதி துணை.

புரசை-அஷ்டாவதானம்

சபாபதிமுதலியாரவர்களியற்றிய

புரசை ஸ்ரீகங்காத்ரேசர்

இரட்டைச்சொல்யமகமாலை

மூலமும்-பதவுரையும்,

சித்தாந்தசரபம்-அஷ்டாவதானம்

பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

எழுதிய பொழிப்புரையும்.

இவை

வியூட்டம்

இ-சாமிநாதமுதலியார் பி-ஏ. அவர்களும்,

யாழ்ப்பாணம்

தெல்லியம்பதி - அ-இராஜரத்தினம்பிள்ளை

அவர்களும்,

தயாளத்துவமாக அளித்த திரவியசகாயத்தைக்கொண்டு

இந்நூலாசிரியர் தமையனார் குமாரர்

புரசை-த-குப்புசாமிமுதலியார்

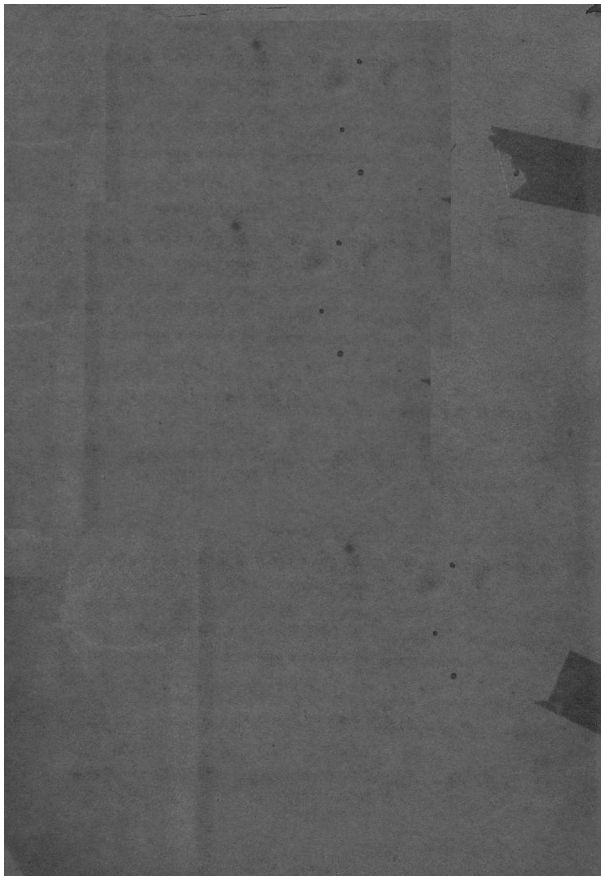
கபாலி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பித்தது.

விரோதகிருதுஸு சித்திரை 1911 ககவ

1911 ஆம் மே 16

முதற்பதிப்பு 1000 புத்தகம்.

கணபதி துணை,

புரசை

ஸ்ரீ கங்காத்ரேசர்

இரட்டைச் சொல்யமகமாலை மூலமும்-உரையும்.

விநாயகர்காப்பு.

அத்தியையத்தியைவான்புவிக்காலையளித்தவுபாயத்தியையத்தியைக்கந்நொண்டர்க்காற்றுமருளெணங்காயத்தியையத்தியைப்பூண்டான்சுதன்புரசைப்பதிநேயத்தியையத்தியைம்மாமுகன்முன்வந்தருள்செயுமே.

(பந்வுண) * அத்தியை = சமுத்திரத்தையும், அ = அந்த, தீயை = அக்கினியையும், வான் = ஆகாயத்தையும், புவி = பூமியையும், காலே = காற்றையும், அளித்த = சிருஷ்டித்த, உபாயத்தி = உபாயத்தையுடைய, ஐயம் = சிலேத்து மத்தினாலுண்டாகிய, † தியைக்கம் = தியக்கத்தை, தொண்டர்க்கு = அடியார்களுக்கு, ஆற்றும் = நீக்குகின்ற, ‡ அருளெனும் = கிருபையாகிய, காயத்தி = காயத்தையுடைய பார்வதிக்கு, ஐ = நாயகனாகிய, அத்தியை = எலும்பை, பூண்டான் = தரித்த

* அத்தி என்றது ஐம்பூதங்களுள் அன்றாகிய அப்புவரம்.

† தியக்கமென்பது தியைக்கமென அடிதொடைரோக்கிப் போலியா யிற்று.

‡ அருளெனும் காயத்தி யென்பதை அருட்சத்தி யென்பதாற்கண்டு கொள்க.

பரம சிவனுடைய, சுதன் = பிள்ளை, புரசைப்பதி = புரசைப்பதியில், ஸ்வயத்து = அன்பினால், இயை = பொருந்திய, அத்தி = யானையினது, ஐ = அழகுள்ள, மாமுகன் = பெருமையுள்ள முகத்தையுடைய விநாயகர், முன்வந்து = முன்னேவந்து, அருள்செய்யும் = கிருபைசெய்வார்.

(பொழிப்புணா) சமுத்திரத்தையும் அக்கினியையும் ஆகாயத்தையும் காற்றையும் சிருஷ்டித்த உபாயத்தையுடையவரும், சிலேத்து மத்தினாலுண்டாகிய நியக்கத்தை அடியார்களுக்கு நீக்குகின்ற கிருபையாகிய காயத்தையுடைய பார்வதிக்கு நாயகனாகிய, எலும்பைத்தரித்த பரமசிவனுடைய பிள்ளையாகிப் புரசைப்பதியில் அன்பினால் பொருந்திய யானையினது பெருமையுள்ள முகத்தையுடைய விநாயகர் முன்னேவந்து கிருபைசெய்வார். எ-று.

நூல்.

சங்கரசங்கரவிந்தவயற்புரசைப்பணிப்பு
சங்கரசங்கரவாக்கொன்றைத்தாமசமரிருண்மூ
சங்கரசங்கரவுத்திராங்கொண்டவதாமரைத்தே
சங்கரசங்கரணத்துடுக்கோடிடத்தாங்கிக்கொள்ளோ.

(ப-ணா) சங்கர = சங்கரனே, சங்கு = சங்கினையும், அரவிந்தம் = தாமரையை உடைய, வயல் = வயல்கள் சூழ்ந்த, புரசை = புரசையிலிராநின்ற, பணி = ஆபரணமாகிய, புசங்க = பாம்பையுடையவனே, ரசம் = ரசமானது, கரவா = நீக்குதலில்லாத, கொன்றைத்தாம = கொன்றைமலையையுடையவனே, சமர் = யுத்தத்தில், இருள் = இருளானது, மூசு = மொய்த்த, அங்கர் = தேகத்தையுடைய அரக்கர், அசங்கு = அசங்கும்படி, * ரவுத்திரம் = கோபத்தை, கொண்டவ = கொண்டவனே, தாமரை = தாமரை போன்ற, தேசு = ப்ரகாசத்தையுடைய, அம் = அழகிய, கா = கையையுடையவனே, சம் = சன்னமும், கரணத்துடுக்கு = அந்தக்கரணத்தின் துடுக்குகளும், ஓடிட = ஓட்டுடுக்க, தாங்கிக்கொள் = பாதுகாத்து ஆட்கொள். ஏகாரம் - ஈற்றரசை.

* ருத்திரசம் பந்தம் ரவுத்திரம். உருத்திரன் றன்மை.

(பொ-ரை) சங்கரனே! தாமரையையுடைய வயல்கள் சூழ்ந்த புரையிலிரா நின்ற, ஆபரணமாகிய பாம்பையுடையவனே! இரசமானது நீங்குதலில்லாத கொன்றைமாலையை யுடையவனே! யுத்தத்தில் இருளானது மொய்த்ததேகத்தைபுடைய அரக்கர் அசங்கும்படி கோபத்தைக்கொண்டவனே! தாமரைபோன்ற பிரகாசத்தைபுடைய அழகியகையையுடையவனே! சன்னமும் அந்தக்கரணத்தின் துடுக்குகளும் ஒட்டெடுக்கப்பாது காத்து ஆட்கொள்வீராக. (க)

கோதண்டங்கோதண்டலின்மலையாக்கொண்டவள்ளலொருங்கோதண்டங்கோதண்டநுவான்புகழ்குளிர்காப்புரசைக்கோதண்டங்கோதண்டஞ்செய்யாதருள்கொடுத்தானினியாங்கோதண்டங்கோதண்டபூதந்தொழக்குறித்தூர்ந்துவந்தே.

(ப-ரை) கோ = ஆகாயத்தை, தண்டலில் = நீங்காத, மலை = மலையை, கோதண்டமாக = வில்லாக, கொண்ட = கையிற்கொண்ட, வள்ளல் = பரமசிவன், ஒருங்கு = ஒருமிக்க, ஒது = சொல்லப்பட்ட அண்டம் = அண்டங்களும், கோ = கண்களை, தண் = குளிர்ச்சிபொருந்திய, தனுவான் = தேகத்திலுடைய இத்திரனும், புகழ் = புகழ்கின்ற, குளிர் = குளிர்ச்சி பொருந்திய, கா = சோலைகள் சூழ்ந்த, புரசை = புரசையிலிரா நின்ற, * கோ = அரசன், தண்டு = கதையையுடைய, அம் = அழகிய, கோ-இயமன், தண்டநு செய்யாது = தண்டனை செய்யாமல், அருள்கொடுத்தான் = கிருபை செய்தவன், இனி = இனிமேல், யாம் = நாம், † கோது = குற்றத்தை, அண்டம் = பொருந்தோம், கோ = ரிஷபத்தை, தண்டம் = சேனையாகிய, பூதம் = பூதகணங்கள், தொழ = தொழும்படி, குறித்து = குறித்து, ஊர்ந்து வந்து = நடத்திவந்து, வகாரம்-ஈற்றகை.

(பொ-ரை) ஆகாயத்தை நீங்காதமலையை வில்லாகக்கையிற்கொண்ட பரமசிவன், ஒருமிக்க சொல்லப்பட்ட அண்டங்களும் கண்களைக் குளிர்ச்சி பொருந்திய தேகத்திலுடைய இத்திரனும் புகழ்கின்ற

* கோ—இறைமைப் பொருட்டாய் வந்தபெயர்.

† கோது—மலத்தொழுகிய குற்றம்.

குளிர்ச்சி பொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்த புரகையில்லிராநின்ற அரசன், இடபத்தை, சேனையாகிய பூதகணங்கள் தொழும்படி குறித்து நமத்திவந்து அழகிய இயமன் (நம்மைத்) தண்டனை செய்யாமல் கிருபை செய்தான் (ஆசையால்) இனிமேல் நாம் குற்றத்தைப் பொருந்தோம். (உ)

வந்தனைவந்தனையென்று சுரார்தொழமன்னருளு
வந்தனைவந்தனை த்துந்தருவாய்செய்யவானெனச்சி
வந்தனைவந்தனையாகப்புரகைமருவினைநி
வந்தனைவந்தனைப்போற்றவைத்தாயென்னமாதவமே.

(ப-ரை) வந்தனை வந்தனை = வந்தனை வந்தனை, என்று = என்று துதித்து, சுரர் = தேவர்கள், தொழ = வணங்க, மன் = (நிலைபெற்ற) மிகுந்த, அருள் = கிருபையை, உவந்தனை = விரும்பிச் செய்தாய், வந்து = காற்றையும், அனைத்தும் = மற்றவையையும், தருவாய் = படைத்தாய், செய்ய = சிவந்த, வானென = வானம்போல, சிவந்தனை = சிவந்தநிறத்தாய், வந்து = வந்து, அன்னையாக = தாயாக, புரகை = புரகையில், மருவினை = அமர்ந்தனை, *சிவந்து = உயர்ந்து, அல் = இருளாகிய அஞ்ஞானத்தில், ரைவம் = வருந்துகின்றயாம், தன்னை = நின்றனை, போற்ற = துதிக்க, வைத்தாய் = வைத்தருளினை, (இது) என்ன = எவ்வகைப்பட்ட, மாதவம் = பெரியதவம். ஏகாரம்—சுற்றகை.

(பொ-ரை) (கங்காதரே!) வந்தனை வந்தனை என்று துதித்துத் தேவர்கள் வணங்க (நிலைபெற்ற) மிகுந்த கிருபையை விரும்பிச் செய்தாய், காற்றையும் மற்றவையையும் படைத்தாய், சிவந்தவானம் போலச் சிவந்த நிறத்தாய்! தாயாகவந்து புரகையில்லமர்ந்தனை, உயர்ந்த இருளாகிய அஞ்ஞானத்தில் வருந்துகின்றயாம் நின்றனைத்துதிக்கவைத்தருளினை இது (எமக்கு) எவ்வகைப்பட்ட பெரியதவம். (ஈ)

மாதனமாதனமரைவிடாதருள்வாய்மறையா
மாதனமாதனமல்லற்புரகைவரதபொரு
மாதனமாதனமார்சந்தமாவிரும்பாளெம்பர
மாதனமாதனமங்கையிடரறவந்தருளே.

* சிவப்பு-உயர்ச்சி இங்கே அவிச்சையின் மிகுந்தெனச்சுட்டுக.

(ப-னா) மா = பெருமையானது, தன்னமாதல் = சிறிதேனும், நமரை = அடியாரை, விடாது = நீங்காமல், அருள்வாய் = கிருபைசெய்கின்றவனே, மறையாம் = வேதமாகிய, ஆதன = ஆதனத்தையுடையவனே, *மாதன = லட்சுமியினுடைய, மல்லல் = வளப்பத்தையுடைய, புரசை = புரசையிலிராநின்ற, வரத = வரதனே, பொருமாது = வருந்தாமல், அன்னமா = சாதமா, தனம் = கொங்கையில், ஆர் = பொருந்த, சந்தமா = சந்தனமா, விரும்பாள் = விரும்பமாட்டாள், எம் = எமது பரமா = பரமனே, தனமாது = லட்சுமியை, அன்ன = நிகர்த்த, மங்கை = பெண்ணினுடைய, இடர் = துன்பமானது, அற = நீங்க, வந்தருள் = வந்து கிருபைசெய். ஏகாரம் — ஈற்றசை.

(பொ-ரை) பெருமையானது சிறிதேனும் அடியாரை நீங்காமல் கிருபைசெய்கின்றவனே! வேதமாகிய ஆதனத்தையுடையவனே! இலட்சுமியாய்ந்த வளப்பத்தையுடைய புரசையிலிராநின்ற வரதனே! எமது பரமனே! (எமதுமாதா நினதுமோகத்தால்) சாதமா (அல்லது) கொங்கையில் பொருந்த சந்தனமாவிரும்பமாட்டாள். இலட்சுமியை நிகர்த்த அப்பெண்வருந்தாமல் (அவள்) துன்பமானது நீங்க வந்து கிருபைசெய். (இது கடவுண்மாட்டு மானுட்பெண்டர் நயந்த பக்கத்துத் தலைவிமயலை யிறையோன் முன்னர்த்தோழி சொல்லியது.) (ச)

மங்கலமங்கலஞ்சேர்ந்தாருமைபெருமானயன்க
மங்கலமங்கலமாப்பலிதேர்பவன்வாழ்வருட்சே
மங்கலமங்கலம்யாமனனே திருமந்திரநா
மங்கலமங்கலமாம்பணியான்வருமாந்துணையே.

(ப-ரை) † மங்கலம் = மங்கலமானது, மங்கலம் = மங்கலத்தை, சேர்ந்து = தேவியாரையடைந்து, ஆர் = பொருந்துகின்ற, உமை =

*மாவென்னும் பலபொருளொருசொல்-தன்-என்னும் சாரியைபெற்று அதன்மேல் அகரமாகிய ஆறனுருபெற்று நீண்டது.

† மங்கலமென்பதும்-பார்வதியாரை யடைந்ததால் தனக்குச்சுபமாக ஒருமங்களாகரம் பொருந்திய தென்பதாம். இஃது “அழகெனு மழகுமோ ரழகுபெற்றதே” யென்பதுபோல் கூறப்பட்டது.

பார்வதியார்க்கு, பெருமான் = நாயகன், அயன் = பிரம்மாவினுடைய, கம் = சிரத்தை, அங்கு = அவ்விடத்தில், அலம் = (இரத்தம்) நிறைந்த, அம் = அழகாகிய, கலமா = பரிகலமாக, பலிதேர்பவன் = பலிகொள்பவன், வாழ்வு = வாழ்வாகிய, அருட்சேமம் = அருட்சேமத்தை, கல = கலந்துகொள், மங்கலம் = கெடோம், யாம் = யாம், மனனே = மனமே, திருமந்திரநாமம் = திருமந்திர நாமத்தை, கல் = கற்றுக்கொள், அம் = அழகாகிய, அம் = சலத்தையும், கலமாம் = ஆபரணமாகிய, பணியான் = பாம்பையு முடையவன், வருமாம் = வருகின்ற, துணையாம் = துணையாவன். ஏகாரம்—ஈற்றசை. ஆம்—அசைமொழி.

(பொ-ரை) மங்கலமென்று சொல்லப்படுவது மங்கலத்தை (இயற்கையாகவுடைய) தேவியையடைந்து (மங்களாகரம்பெருதற்கேதுவாயுள்ள) பார்வதியாருக்கு நாயகன், பிரம்மாவின் (இரத்தம்) நிறைந்த அழகாகிய பரிகலமாகப்பலிகொள்பவன், மனமே (அவனது) அருட்சேமத்தைக் கலந்துகொள். யாம் (இனிக்) கெடோம், (அவன்) திருமந்திரத்தைக்கற்றுக்கொள் (அங்கனம் கற்றுக்கொண்டால்) அழகாகிய சலத்தையும் ஆபரணமாகிய பாம்பையுமுடைய அவன் (நம்முடன்) வருகின்ற துணையாவன். (ந)

மாந்தருமாந்தருமன்னருமொப்பலரென்றுளமே
மாந்தருமாந்தருமாநிகர்வீரெனவாய்விற்றுகங்கா
மாந்தருமாந்தருமம்புரியாரைமறந்தளித்தேன்
மாந்தருமாந்தரும்பேடார்புரசைவரற்பணியே.

(ப-ரை) மாந்தரும் = மனிதர்களும், ஆம் = ஆகிய, தருமன்னரும் = தேவர்களும், ஒப்பலரென்று = ஒப்பாகமாட்டார்களென்று, உளம் = உள்ளமானது, ஏமாந்து = ஏமாப்பையடைந்து, அரும் = அருமையாகிய, ஆம் = சலத்தை, தரும் = தருகின்ற, மால் = மேகத்தை, நிகர்வீர் = ஒப்பாவீர்கள், என = என்று, வாய்விற்றும் = வாய்விற்றாகின்ற, காமாந்தரும் = காமத்தையுடைய கண்ணிலிகளும், ஆம் = அசைச்சொல், தருமம்புரியாரை = தருமஞ்செய்யாதவர்களுமாகிய அவர்களை, மறந்து =

மறந்து, அளி = வண்டிகள், தேன் = தேனை, மாந்தரு = மாவிருகூத்தில், மாந்து = உண்ணுகின்ற, அரும்பு = அரும்புகளும், * ஏடு = இதழ்களுள்ள மலர்களும், ஆர் = நிறைந்த, புரசை = புரசையிலிராநின்ற, வரன் = பரமசிவனை, பணி = வணங்குவாயாக. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

(பொ-ணா) மனிதர்களும் தேவீர்களும் (உங்கட்கு) ஒப்பாகமாட்டார்கள். அருமையாகிய ஜலத்தைத்தருகின்ற மேகத்தை (நீங்கள்) ஒப்பாவீர்களென்று (பிறரை வீணாகப்புகழ்ந்து) உள்ளமானது ஏமாப்படைந்து வாழ்விற்காநின்ற காமத்தைபுடைய கண்ணிலிகளும் தருமஞ்செய்யாதவர்களுமாகிய அவர்களைமறந்து வண்டிகள் தேனைமாவிருட்சத்தில் உண்ணுகின்ற அரும்புகளும் இதழ்களுள்ள மலர்களு நிறைந்த புரசையிலிராநின்ற பரமசிவனை (மனமே) வணங்குவாயாக. (சு)

வரதவரதவனமலயா திபன்வாழ்த்தசல
வரதவரதவனமலர்ச்செங்கரவண்புரசை
வரதவரதவனமலர்சோ திவடிவமுனை
வரதவரதவனமலநீத்தருள்வாயருளே.

(ப-ணா) வரத = வரதனை, அர = அரனை, தவன் = தவத்தைபுடையோன், அமலயா திபன் = அழகிய பொதிகைக்கதிபனாகிய அகஸ்தியன், வாழ்த்தும் = வாழ்த்துகின்ற, அசல = மலையாகிய, வா - சிரேஷ்டம் பொருந்திய, † தவரது = வில்லை, அவ்வனம் = அந்தஜலத்திலிராநின்ற, மலர் = தாமரைமலர்போன்ற, செந் = சிவந்தகையிலுடையவனை, வண் = வளப்பம் பொருந்திய, புரசை = புரசையிலிராநின்ற, வர = வரனை, தவ = மிகவும், ரத = தேரையுடைய, வனம் = அழகானது, அலர் = அலர்ந்த, சோதி = சூரியன்போன்ற, வடிவ = வடிவத்தைபுடையவனை, முனைவரது = முனிவரது, அவம் = வீணாகிய ரத = ரகசியமுடைய, அன்ன = அந்த, மலம் = ஆணவமலத்தை, நீத்து = நீக்கி, அருள்வாய் = கிருபைசெய்பவனை, அருள் = அருள்செய்வீராக.

* ஏடு - இதழ்களையுள்ள மலர்கட்குப் பொருளானது ஆகுபெயர்.

† தவர் அது - தயராகிய அது வெனக்கொவ -

(பொ-நா) வரதனே! அரனே! தவத்தையுடையவனும் அழகிய பொதிகைக்கதிபனாகிய அகஸ்தியன் வாழ்த்துகின்ற மலையாகிய சிரேஷ்டம்பொருந்திய (மேரு) வில்லைச்சலத்திலிராநின்ற தாமரைபோன்ற சிவந்த கையிலுடையவனே! வளப்பம்பொருந்திய புரசையிலிராநின்ற வரனே! மிகவும் அழகான தேரையுடைய அலர்ந்த சூரியன்போன்ற வடிவத்தை யுடையவனே! வீணாகிய இரசத்தையுடைய ஆணவமலத்தை முனிவர்க்கு நீக்கிக் கிருபை செய்பவனே! (எமக்கு) அருள் செய்வீராக. (எ)

அம்பரமம்பரமாவுரியாடகமஞ்சடைத்தேநோ
யம்பரமம்பரமானேக்குமைமனைபாட்டிநற்றே
யம்பரமம்பரமன்றிருப்பேர்பரியாரணமீ
யம்பரமம்பரமார்காப்புரசைக்கங்காதரற்கே.

(பி-நா) அம்பரம் = வஸ்திரம், அம்பரம் = ஆகாயம், மாவுரி = யானைத்தோல், ஆடகம் = ஆடுமிடம், அம் = அழகாகிய, சடை = சடையில், தேயம் = தேய்ந்த, அம்பு = கங்கையும், அரம் = அரத்தால் அராவப்படுகின்ற, அம்பர் = அம்பும், அம்மான் = அழகாகிய மானும் போன்ற, நோக்கு = கண்ணையுடைய, உமை = பார்வதியும், மனைபாட்டி = நாயகிமார், நற்றேயம் = நல்லதேசம், பரமம் = பரந்தாமமாகிய சிவபுரம். பரமன் = பரமன், திருப்பேர் = திருநாமம், பரி = குதிரை, ஆரணம் = வேதம். மீ = மேலே, அம்பரம் = மேகமாகிய, அம் = அழகுள்ள, பரம் = பாரமனது, ஆர் = பொருந்திய, கா = சோலைகள் சூழ்ந்த, புரசை = புரசையிலிராநின்ற, கங்காதரற்கு = கங்காதரேஸ்வரருக்கு.

(பொ-நா) மேலே மேகமாகிய அழகுள்ள பாரமானது பொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்த புரசையிலிராநின்ற கங்காதரேஸ்வரருக்கு ஆகாயமும் யானைத்தோலும் வஸ்திரம்; நல்ல தேசமென்னும் பரந்தாமமாகிய சிவபுரம் ஆடுமிடம், அழகாகிய சடையில் தேய்ந்த கங்கையும் அரத்தாலாவப்படுகின்ற அம்பும் அழகிய மானும்போன்ற கண்ணையுடைய பார்வதியும்; நாயகிமார், திருநாமம் பரமன்; குதிரை வேதம். (அ)

காதற்கங்காதற்கந்தஞ்சூழ்புரசைக்கங்காதரநீங்
காதற்கங்காதற்கமாமதியார்சங்கரவுழன்றே
காதற்கங்காதற்கமலைக்கொடிவிற்கரதலமங்
காதற்கங்காதற்கமலாலயர்தொழுங்கண்ணுதலே.

(ப-ரை) கா=சோலையில், தங்கு=தங்குகின்ற, அம்=அழகும்,
காதம்=காதம் வரைக்கும், கந்தம்=வாசனையும், சூழ்=சூழ்ந்த, புர
சை=புரசையிலிராநின்ற, கங்காதர=கங்காதரனே, நீங்காது=நீங்கா
மல், அம்=சலமும், கம்=சிரசிலும், காது=கொல்லுகின்ற, அங்க
ம்=எலும்பும், மா=பெருமை பொருந்திய, மதி=சந்திரனும், ஆர்=
பொருந்திய, சங்கரர்=சங்கரனே, உழன்று=உழன்று, ஏகாது=
வீணைசெல்லாமல், அங்கங்கு=அவ்வவ்விடத்தில், ஆ=ரிஷபமும்,
தங்கமலை=மேருமலையும் ஆகிய, கொடி=கொடியையும், வில்=வில்
லையுங், கரதல=கையிலுடையவனே, அங்கம்=தேகமானது, மங்
காது=கெடாமல், கா=ரட்சி, தம்=தம்முடைய, கமலாலயர்=தாமரை
யையிடமாகவுடைய பிரமர்கள், தொழும்=தொழுகின்ற, கண்
ணுதலே=பரமசிவனே.

(பொ-ரை) சோலையில் தங்குகின்ற அழகும் காதவரைக்கும் வாச
னையும் சூழ்ந்த புரசையிலிராநின்ற கங்காதரனே! சிரசில் நீங்காமல்
சலமும் கொல்லுகின்ற எலும்பும், பெருமை பொருந்திய சந்திரனும்
பொருந்திய சங்கரனே! இடபமும் மேருமலையுமாகிய கொடியையும்
வில்லையும் கையிலுடையவனே! தம்முடைய தாமரையை யிடமாகவு
டைய பிரமர்கள் தொழுகின்ற பரமசிவனே! (யாம்) அவ்விடத்தில்
உழன்று வீணைசெல்லாமல் (எமது) தேகமானது கெடாமல் இரட்சி
ப்பாயாக.

(சு)

கங்கணங்கங்கணங்கித்தனுதற்கொள்கங்காதரந்பூ
கங்கணங்கங்கணஞ்சுப்பணையார்புரசைக்கண்டில
கங்கணங்கங்கணந்தங்காதெனச்சிற்றின்பங்கனிபோ
கங்கணங்கங்கணம்பாம்புடையானைக்கருதினமே.

(ப-ரை) கங்கண்=சிரசினிடத்தில், அம்=அழகாகிய, கம்=சல
த்தையும், கண்=கண்ணாகிய, அங்கி=அக்கினியை, தன்=தன்னு

டைய, துதல் = நெற்றியிலும், கொள் = கொண்ட, கங்காதரன் = கங்காதரன், பூகம் = கமுகமரமும், கணம் = கூட்டமாகிய, கங்கு = வரம்பின் பக்கத்தில், அண் = பொருந்திய, அஞ்சம் = அன்னத்தையுமுடைய, பணை = வயல்கள், ஆர் = பொருந்திய, புரசை = புரசையில், கண்டு = தரிசித்து, உலகு = உலகமாகிய, அங்கண் = அவ்விடத்தில், அங்கம் = தேகமும், கணம் = கூணமும் தங்காதென = நில்லாதென்று, சிற்றின்பம் = சிற்றின்பத்தில், கனி = கனிந்த, போகங்கள் = போகங்களும், நம் = நம்முடைய, கங்கணம் = கங்கணமானது, பாம்புடையானைக்கருதினம் = பாம்பாகவுடைய அக்கடவுளைத் தியானித்தோம்.

(பொ-ரை) சிரசினிடத்தில் அழகாகிய சலத்தையும், கண்ணாகிய அக்கினியைத்தன் னுடைய நெற்றியிலும் கொண்ட கங்காதரனை, கமுகமரமும் வரம்பின் பக்கத்தில் பொருந்திய கூட்டமாகிய அன்னத்தையுமுடைய வயல்கள் நிறைந்த புரசையில் தரிசித்து உலகமாகிய அவ்விடத்தில் (நமது) தேகமும் சிற்றின்பத்தில் கனிந்த நம்முடைய போகங்களும் கூணமுநில்லாதென்று கங்கணமானது பாம்பாகவுடைய அக்கடவுளை நாம் தியானித்தோம், (இனிக்குறையில்லை.) (க0)

கஞ்சனங்கஞ்சனம்போற்றக்கைக்கொண்டவன்வெங்கணையாகஞ்சனங்கஞ்சனமாந்தூளெழுச்செற்றகண்ணுதல்வாகஞ்சனங்கஞ்சனவிரங்கொண்டான்வரைக்கண்சூழல்கார்க்கஞ்சனங்கஞ்சனமாங்கவுள்சேல்கணிக்காரிகைக்கே.

(ப-ரை) கஞ்சன் = பிரமனுடைய, அம் = அழகாகிய, கம் = சிரசை, சனம் = சனங்கள், போற்ற = துதிக்க, கைக்கொண்டவன் = கையிற் கொண்டவன், வெம் = வெம்மையுள்ள, கணையாகும் = கணையாகின்ற, அஞ்சன் = அஞ்சையுடைய மன்மதனது, அங்கம் = தேகத்தை, * சனமாம் = சிறிதாகிய (சனனமாகிய), தூளெழு = தூளாக, செற்ற = அழித்த, கண்ணுதல் = நெற்றிக் கண்ணையுடைய பரமசிவன், வாகு = அழகுள்ள, அஞ்சன் = அன்ன வாசனத்தையுடைய பிரமனுடைய, அங்

* சனம் = சன்னம் இது தமிழ்ச் சொல்லென்று கொள்ளற்க, ஆந்நிரமொழியரம்-தேசிகமாக வலிந்துரைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

கம் = எலும்பை, சன்ன வீரங்கொண்டான் = சன்ன வீரமாகத் தரித்துக்கொண்டவன், வரைக்கண் = மலையினிடத்தில், குழல் = கூந்தலானது, கார்க்கு = மேகத்தைப் பார்க்கிலும், அஞ்சனம் = கறுப்பு, கஞ்சனமாம் = கண்ணாடியாம், கவுள் = கன்னம், சேல் = சேற்கெண்டை, கண் = கண்கள், இக்காரிகைக்கு = இரத்தப் பெண்ணுக்கு.

(பொ-ரை) பிரமனுடைய அழகாகிய சிரசைச் சனங்கள் துதிக் கக் கையிற்கொண்டவன், வெம்மையுள்ள கணையாகிய அஞ்சையுடைய மண்மதனது தேகத்தைச் சன்னமாகிய தூளாகவழித்த நெற்றிக் கண்ணையுடைய பரமசிவன், அழகுள்ள அன்ன வாகனத்தையுடைய பிரமனது எலும்பைச் சன்ன வீரமாகத் தரித்துக்கொண்டவன் (புரசையாகிய அவனது) வரையினிடத்தள்ள இப்பெண்ணுக்குக் கூந்தலானது மேகத்தைப் பார்க்கிலும் கறுப்பு, கன்னம் கண்ணாடியாம், கண்ணேற்கெண்டையாம். (கக)

காயக்கங்காயக்கம்வேணிநுதலிற்கரந்தவன்வா
காயக்கங்காயக்கண் பூண்டான் பகிரதன்கன்றிமுனந்
காயக்கங்காயக்கண்பார்ச்செல்கெனவிட்டவன்செய்ததென்
காயக்கங்காயக்கங்குற்றிற்குளைக்கடல்கால்கின்றதே.

(ப-ரை) காயம் = ஆகாயத்தி லிராநின்ற, கம் = கங்கையையும், காய் = கோபிக்கின்ற, அக்கம் = கண்ணையும், வேணி = சடையிலும், நுதலில் = நெற்றியிலும், கரந்தவன் = ஒளித்தவன், வாகாய் = அழகாய், அக்கு = எலும்பை, அம் = அழகாகிய, காயக்கண் = தேகத்தினிடத்தில், பூண்டான் = தரித்தவன், பகிரதன் = பகிரதன், கன்றி = வருந்தி, முன் = முன்னே, அங்கு = அவ்விடத்தில், ஆய = ஆராய்ந்து தேட, கங்காய் = கங்கையே, அ = அந்த, கண் = இடத்தையுடைய, பார் = பூமியில், செல்கென = போகென்று, விட்டவன் = விடுத்தவன், செய்தது = செய்தது, என்காயக்கம் = என்ன மாயம், காய = கட, கங்குல் = இரவில், துங்களை = சந்திரனை, கடல் = சமுத்திரமானது, கால்கின்றது = கக்குகின்றது.

(பொ-ரை) ஆகாயத்தி லிராநின்ற கங்கையையும், கோபிக்கின்ற கண்ணையும் (முறையே) சடையிலும் நெற்றியிலும் மொளித்தவன்,

அழகாய் எலும்பை அழகாகிய தேகத்தினிடத்தில் தரித்தவன், பகிரதன் வருந்தி முன்னே அவ்விடத்தி லாராய்ந்து தேடக் கங்கையே அந்த இடத்தையுடைய பூமியில் போகென்று விடுத்தவன் (இவன் என் மாட்டுப்புரட்சியில்) செய்தது என்னமாயம், (என்னைச்) சுடச் சமுத்திரமானது இரவில் சந்திரனைக் கக்குகின்றது. (இது இறைவன் மாட்டுவிரகங்கொண்ட தலைவி சந்திரனைப் பழித்தல்) (கஉ)

காமரங்காமரந்திதன்பாடவாடுமயில்கடமக்
காமரங்காமரமாதரினாப்புரட்சிக்கண்டுகிரக்
காமரங்காமரவக்கலவைக்கொங்கைகாந்தகலங்
காமரங்காமரம்பைத்தெறுதற்குண்கருணையென்றே.

(ப-பா) கா=சோலையிலிரா நின்ற, மரம்=மரங்களிடத்தில், காமரம்=காமரமென்கிற பண்ணை, தேன்=வண்டிகள், பாட=பாட, ஆடு=ஆடுகின்ற, மயில்கள்=மயில்கள், தமக்காம்=தமக்காகிய, அரங்கு=அரங்கில், ஆம்=ஆகிய, அரமாதரின்=அரம்பையரைப்போல, ஆர்=நடனத்திற்பொருந்திய, புரட்சிக்கண்=புரட்சியினிடத்தில், துகிர்=பவளம் போன்ற, காமர்=அழகு பொருந்திய, அங்கா=தேகத்தை யுடையவனே, மரவம்=குங்குமத்தையும், கலவை=கலவைச்சாந்தையும் அணிந்த, கொங்கை=கொங்கையையுடைய பார்வதிக்கு, காந்த=நாயகனே, கலங்காம்=கலங்கமாட்டோம், அரம்=அரம், காமர்=மன்மதனுடைய, அம்பை=அம்பை, தெறுதற்கு=நீக்குகிறதற்கு, * உன்=உன்னுடைய, கருணை யென்றே=கிருபை யென்றே.

(பொ-பா) சோலையிலிரா நின்ற மரங்களிடத்தில் காமர மென்கிற பண்ணை வண்டிகள் பாட (அதைக்கேட்டு) ஆடுகின்ற மயில்கள் தமக்காகிய அரங்கில் அரம்பையரைப் போல நடனத்திற்பொருந்திய புரட்சியினிடத்தில் பவளம் போன்ற அழகு பொருந்திய தேகத்தை யுடையவனே! குங்குமத்தையும் கலவைச் சாந்தையு மணிந்த கொங்கையையுடைய பார்வதிக்கு நாயகனே! மன்மதனுடைய அம்பை (நாங்கள்)

* உனதுகருணை-மன்மதன் அம்புகளை நீக்குகிறதற்கு ஓர் அர மென்று கருதிக் கலங்கமாட்டோம் எனக்கூட்டுக.

நீக்குகிறதற்கு உன்னுடைய கிருபை அரமாகு மென்றே (இனிக்) கல
ந்கமாட்டோம். (கந)

மஞ்சனமஞ்சனமந்தநடைக்குழல்பாகவியோ
மஞ்சனமஞ்சனமற்கடுவார்கண்டவாங்கொடியா
மஞ்சனமஞ்சனமன்னவன் வந்தித்துச்செய்துநிரு
மஞ்சனமஞ்சனம்வைத்துத்துநிரினைவந்திப்பனே.

(ப-அ) மஞ்ச = அழகுள்ள, அன்ன = அன்னத்தையும், மஞ்ச =
மேகத்தையும், அன்ன = நிகர்த்த, மந்த = மிருதுவாகிய, நடை = நடை
யையும், குழல் = கூந்தலையுமுடைய பார்வதியை, பாக = இடது பாகத்
திலுடையவனே, வியோமம் = ஆகாயத்திலுள்ளவர்களும், சனம் = பூமி
யிலுள்ளவர்களும், அஞ்சு = அஞ்சுகின்ற, அன்ன = அப்படிப்பட்ட,
மல் = பலம் பொருந்திய, கடுவார் = விஷமார்த்த, கண்ட = கண்டத்
தையுடையவனே, வான் = உயர்வுள்ள, கொடியாம் = கொடியாகிய, அஞ்
சன் = அன்னத்தையுடைய பிரமனும், அம் = அழகாகிய, அஞ்சனம் =
கறுப்பை, அன்னவன் = ஒத்தநிருமாலும், வந்தித்து = வந்தனை செ
ய்து, செய்துநிருமஞ்சனம் = நிருமஞ்சனஞ் செய்து, அஞ்சனம் = பஞ்
சாணத்தை, வைத்து = நைவேத்தியமாக வைத்து, துதி = துதிக்கி
ன்ற, நினை = உன்னை, வந்திப்பன் = துதிப்பன்.

(பொ-அ) அழகுள்ள அன்னத்தையும் மேகத்தையும் (முறை
யே) நிகர்த்த மிருதுவாகியநடையையும் கூந்தலையு முடைய பார்வதி
யை இடது பாகத்திலுடையவனே! ஆகாயத்திலுள்ள வர்களும் பூமியி
லுள்ளவர்களும் அஞ்சுகின்ற பலம் பொருந்திய விஷமார்த்த கண்டத்
தையுடையவனே! உயர்வுள்ள கொடியாகிய அன்னத்தையுடைய
பிரமனும் அழகாகிய கறுப்பை யொத்தநிருமாலும் வந்தனை செய்து
நிருமஞ்சனஞ் செய்து பஞ்சாணத்தை நைவேத்திய மாகவைத்துத்
துதிக்கின்ற வன்னை (யான் புரசையில்) துதிப்பேன். (கச)

தாவரந்தாவரமாதியதந்த்வதாமத்துவித்
தாவரந்தாவரமாநம்புரசைத்தலைவவஞ்சந்
தாவரந்தாவரமாம்வேல்விழியவாச்சார்ந்தினிரிந்
தாவரந்தாவரமாதேவநின்பொற்சரண்சரணே.

(ப-னா) தாவரம் = பூமியையும், தாவரமாதிய = மரமுதலாகிய வையும், தந்தவ = படைத்தவனே, தாமத்து = மோட்சத்துக்கு, வித்தாவர் = வித்தாகின்றவர்கள், அந்தா = அந்தமாகாத, வரம் = சிரேஷ்டத்தை, ஆரும் = பொருந்திய, புரசை = புரசையிலிரா நின்ற, தலைவ = முதல்வனே, வஞ்சம் = வஞ்சமாகிய, தாவரம் = தேகத்தையும், தா = தாவுகின்ற, அரம் = அரத்தால், ஆம் = அராவப்பட்டதாகிய, வேல் = வேல்போன்ற, விழியவர் = விழியையுடைய மாதர்களை, சார்ந்து = அடைந்து, இனி = இனிமேல், நந்தா = கெடாத, வரந்தா = வரத்தைக் கொடுத்தருள், அர = அரனே, மாதேவ = மாதேவனே, நின் = உன்னுடைய, பொன் = பொன்னிறமுள்ள, சரண் = திருவடியே, சரண் = அடைக்கலம். ஏகாரம்-ஈற்றசை.

(பொ-னா) பூமியையும் மரமுதலாகிய வற்றையும் படைத்தவனே! மோட்சத்திற்கு வித்தாகின்றவர்கள் அந்தமாகாத சிரேஷ்டத்தைப் பொருந்திய புரசையிலிரா நின்ற முதல்வனே! அரனே! மாதேவனே! உன்னுடைய பொன்னிறமுள்ள திருவடியேயடைக்கலம், வஞ்சமாகிய தேகத்தையும் தாவுகின்ற அரத்தால் அராவப்பட்டதாகிய வேல்போன்ற விழியையுடைய மாதர்களை அடைந்து இனிமேல் கெடாத வரத்தை (அடியேனுக்குக்) கொடுத்தருள் வீராக. (கடு)

தரணித்தரணிமதியனல்வாண்கண்டசங்கரர்ப்பத்
தரணித்தரணிமதுமத்தரங்கத்திற்றண்கமலத்
தரணித்தரணிமதுகையம்பூதத்தர்நாண்டவபா
தரணித்தரணிமண்மீதினெம்போலியைத்தாங்குதற்கே.

(ப-னா) தரணி = பூமியையும், தரணி = சூரியனையும், மதி = சந்திரனையும், அனல் = அக்கினியையும், வான் = ஆசாயத்தையும், கண்ட = படைத்தருளிய, சங்கரர் = சங்கரர், பத்தர் = அடியார்களுக்கு, அணித்தர் = சமீபமானவர், அணி = அணிகின்ற, மது = தேன்பொருந்திய, மத்தர் = ஊமத்த மாலையையுடைய, அங்கத்தில் = தேகத்தில், தண் = குளிர்ச்சி பொருந்திய, கமலத்தர் = பிரமதேவன், அண் = பொருந்திய, சித்தர் = நித்தியமானவர், அணி = சேனையாகிய, மதுகை = பலம் பொருந்திய, அம் = அழகுள்ள, பூதத்தர் = பூதகணங்களையுடையவர், தாண்

டவம் = தாண்டவத்தையுடைய, பாதர் = பாதத்தையுடையவர், அணித்து = அழகையுடையதாகிய, அரண் = காவல், இ = இந்த, மண்மீதில் = பூமியின்மேல், எம்போலியை = எம்போலிகளை, தாங்குத்தற்கு = பாதுகாத்தற்கு. ஏகாரம் = நற்றசை.

(பொ-ரை) பூமியையும் சூரியனையும் சந்திரனையும் அக்கினியையும் ஆகாயத்தையும் படைத்தருளிய சங்கரர், அடியார்களுக்குச் சமீபமானவர், தேன்பொருந்திய ஊமத்தமாலையை யணிகின்றதேகத்தில் குளிர்ச்சி பொருந்திய பிரமதேவன் தங்கிய நித்தியமானவர், பலம்பொருந்திய சேனையாகிய அழகுள்ள பூதகணங்களையுடையவர், தாண்டவத்தையுடைய பாதமுடையவர், இப்பூமியின்மேல் (புரையில்) எம்போலிகளைப்பாதுகாத்தற்கு அழகையுடையதாகியகாவலாவர். (கசு)

சமானஞ்சமானமிடத்தணுகாதினித்தான்சற்றுமஞ்சமானஞ்சமானமிகக்கொடுங்காலற்குச்சத்தியர்நெஞ்சமானஞ்சமானமிலாவளமார்புரசைத்தலன்றஞ்சமானஞ்சமானமிளிர்கண்ணடையினர்சார்பிலமே.

(ப-ரை) * சமான் = செனனத்தில், அஞ்சு = பயப்படுகின்ற, அம்மால் = அந்த மயக்கமானது, நம்மிடத்து = நம்மிடத்தில், அணுகாது = பொருந்தாது, இனித்தான் = இனிமேல், சற்றும் = சிறிதும், அஞ்சம் = அஞ்சமாட்டோம், ஆல் = அசைமொழி, நஞ்சமான = விஷத்தை நிகர்த்த, மிக = அதிக, கொடும் = கொடுமையுள்ள, காலற்கு = இயமனுக்கு, சத்தியர் = சத்தியத்தை யுடையவர்களுடைய, நெஞ்சு = மனதிலிரா நின்ற, அம்மான் = சுவாமி, அம் = அழகுள்ள, சமானமிலா = ஒப்பிலாத, வளம் = வளப்பமானது, ஆர் = பொருந்திய, புரசைத்தலன் = புரசைப்பதியையுடையவன், தஞ்சம் = பற்றுக்கோடு, மான் = மாணையும், அஞ்சம் = அன்னத்தையும், மான = போல, மிளிர் = பிரகாசிக்கின்ற, கண் = கண்ணையும், நடையினர் = நடையையும் உடையமாதர்

* சம்—பிறவி. ஆன்-மூன்றும்வேற்றுமையுருபு. சம்மான் எனற்பாலது சாமன் எனச்செய்யுள் வீகாரமானது.

களின், சார்பிலம் = சார்புடையோ மில்லை. ஆல் = அசை, ஏகாரம் = நற்றசை.

(பொ-ரை) செனனத்தினால் பயப்படுகின்ற அந்தமயக்கமானது நம்மிடத்தில் பொருந்தாது, விஷத்தை நிகர்த்த அதிகக்கொடுமையுள்ள இயமனுக்கு இனிமேல் சிறிதும்ஞ்சமாட்டோம், சத்தியத்தைபுடைய வர்களுடைய மனதிலிரா நின்றசுவாமி, அழகுள்ள ஒப்பில்லாதவளப் பமானது பொருந்திய புரட்சைப்பதிபுடையவன் (நமக்குப்) பற்றுக்கோடு, பிரகாசிக்கின்ற கண்ணையும் நடையையு முடைய மாதர்களின் சார்புடையோம் (இனி) யில்லை. (கஎ)

அத்தனையத்தனைத்தோழனெனக்கொண்டவனையுண்ணையத்தனையத்தனைத்தென்புரட்சைக்குளமர்கணிச்சியத்தனையத்தனைத்தாரகையொத்தவடல்வினைவயத்தனையத்தனைத்தான்மறவாமலடைந்தனனே.

(ப-ரை) அத்தனை = அத்தனை, அத்தனை = நிதியையுடைய குபேரனை, தோழனென = தோழனாக, கொண்டவனை = கொண்டவனை, உள்ள உள்ளத்தில், நேயத்து = அன்பையுடைய, அன்னை = பார்வதியை, அத்தனை = அர்த்தபாகத்திலுடையவனை, தென் = அழகுள்ள, புரட்சைக்குள் = புரட்சைப்பதியில், ஆமர் = பொருந்திய, கணிச்சி = மழுவை, அத்தனை = கையிலுடையவனை, அத்தனை = அவ்வளவாகிய, தாரகை = நகூத்திரத்தை, ஒத்த = நிகர்த்த, அடல் = வலிமை பொருந்திய, வினைவயத்தன் = வினைவசத்தனாகிய எளியேன், ஐயம் = சேத்து மத்தில், தனைத்தான் = தன்னைத்தான், மறவாமல் = மறவாமல், அடைந்தனன் = அடைந்தனன்.

(பொ-ரை) அத்தனை, நிதியையுடைய குபேரனைத் தோழனாகக் கொண்டவனை, உள்ளத்தில் அன்பையுடைய பார்வதியை அர்த்தபாகத்திலுடையவனை, அழகுள்ள புரட்சைப்பதியில் பொருந்திய மழுவைக் கையிலுடையவனை, நகூத்திரத்தை நிகர்த்த வலிமை பொருந்திய வினை வசத்தனாகிய எளியேன் (எனது) சேத்து மத்தில் தன்னைத்தான் மறவாமல் (நானவனை) யடைந்தனன். (கஅ)

நந்தன நந்தனன் காணாதசோ திருநயமணி
 நந்தன நந்தனஞ்சூழ்புரசைப்பரனண்ணுசதா
 நந்தன நந்தன ணிக்குணவிற்கரன் ஞானநன்மோ
 நந்தன நந்தன ணுகாதெனக்குநவின்றனனே.

(ப-ரை) நந்தன் = சங்கையுடைய திருமாலும், அநந்தனன் = அந்தப்பிள்ளையாகிய பிரமணும், காணாத = காணக்கூடாத, சோதி = சோதி சுருபமானவன், நயமணி = கண்மணியானவன், நம் = நம்முடைய, தனம் = திரவியமானவன், நந்தனம் = சோலைகள், சூழ் = சூழ்ந்திருக்கின்ற, புரசை = புரசையிலிராநின்ற, பரன் = பரமன், நண்ணும் = பொருந்திய, சதாநந்தன் = சதாநந்தமானவன், அநந்தன் = ஆதிசேஷனாகிய, அணி = அழகுள்ள, குண = குணத்தையுடைய (நாணி), வில் = வில் பொருந்திய, கரன் = கையையுடையவன், ஞான = ஞானமாகிய, நல் = நன்மையுள்ள, மோநம் = மோனத்தை, தன் = என்றனுடைய, அனந்தல் = அஞ்ஞான நித்திரை, அணுகாத = பொருந்தாவகை, எனக்கு = அடியேனுக்கு, நவின்றனன் = உபதேசித்தருளினன்.

(பொ-ரை) சங்கையுடைய திருமாலும் பிள்ளையாகிய பிரமணும் காணக்கூடாத சோதி சுருபமானவன், கண்மணியானவன், நம்முடைய திரவியமானவன், சோலைகள் சூழ்ந்திருக்கின்ற புரசையிலிராநின்ற பரமன், பொருந்திய சதாநந்தமானவன், ஆதிசேஷனாகிய வழகுள்ள நாணியுடையவில் பொருந்திய கையையுடையவன், ஞானமாகிய நன்மையுள்ள மோனத்தை என்றனுடைய அஞ்ஞான நித்திரை பொருந்தாவகை அடியேனுக்கு உபதேசித்தருளினன். (ப-)

மாகன மாகன ஆர் திதொழும்வன்... லவாங்யின
 மாகன மாகன ஞ்சேர்புரசைமணித்துகிரா
 மாகன மாகன நெஞ்சன்வந்தருளாமெநல
 மாகன மாகன ஞ்சேர்புரசையென்னவஞ்சமிதே.

(ப-ரை) மாகன் = ஆகாயத்தை யுடையவன், அம்-மா-கன் = அந்தப் பெருமை பொருந்திய மேகத்தை, ஊர்தி = வாகன மாகையுடைய இத்திரன், தொழும் = தொழுதின்ற, வள்ளல் = பரமசிவன், வாவி =

தடாகத்தில், இனமாகும் = கூட்டமாகின்ற, அன்னம் = அன்னங்களும், மா = இலட்சுமியும், கனகம் = பொன்னும், சேர் = பொருந்திய, புராசை = புராசையி லிராநின்ற, மணி-அழகுள்ள, துகிராம் = பவளம் போன்ற, ஆகன் = தேகத்தை யுடையவன், அமா = அம்மா, (இராக்சி கோல்) கன் = கல்லை, அன = நிகர்த்த, நெஞ்சன் = நெஞ்சையுடையவனாகி. வந்து = இங்குவந்து, அருளாமை = கிருபை செய்யாமை, நலமா = நலமா, கனமா = பெருமையா, கனஞ்சேர் = கனம்பொருந்திய, குழையாய் = குண்டலத்தை யுடையவளே, என்ன வஞ்சமிது = இது எப்படிப்பட்டவஞ்சம்.

(பொ-பா) ஆகாயத்தையுடையவன், பெருமை பொருந்திய மேகத்தை வாகனமாகவுடைய இந்திரன் நெழுவின்ற பாமசிவன், தடாகத்தில் கூட்டமாகின்ற அன்னங்களும் இலட்சுமியும் பொன்னும் பொருந்திய புராசையிலிரா நின்ற அழகுள்ள பவளம் போன்ற தேகத்தையுடையவன் அம்மா! (அத்தகையன்) கல்லை நிகர்த்த நெஞ்சையுடையவனாகி இங்குவந்து (எனக்குச்) கிருபைசெய்யாமை (அவனுக்கு) நலமா? பெருமையா? குண்டலத்தை யுடையவளே! இது எப்படிப்பட்டவஞ்சம். (இது தலைவிதோழி மாட்டிராகல்) (20)

மானசமானசலமார்வன த்தணுகாமன் மன்னி
மானசமானசதாபூசையா ற்றுவர்வா ன்றுணையா
மானசமானசலநிறைவையைமதுரையின்னி
மானசமானசரோசவயற்புராசைப்பரணே.

(ப-பா) மான் = மானும், அசம் = வரை ஆடும், ஆன் = காட்டு ஆவினமுடி, அலம் = மலையும், ஆர் = பொருந்திய, வனத்து = காட்டில், அணுகாமல் = பொருந்தாமல், மன்னி = நிலைபெற்று, மானசமான = மனசுசம்பந்த மாகிய, சதாபூசை = ஒழியாத பூசையை, ஆற்றுவர் = செய்கின்ற வர்கட்கு, † வான் = உயர்வாகிய, துணையாம் = துணையானவன், மானசம் = மானசமென்னுந் தடாகத்தை, மான = போல, சலம் = சலமானது நிறை = நிறைந்த, வையை = வையையா

† வான் றுணையாவது-உயிர்க்குந்தனை.

னது சூழ்ந்துள்ள, மதுரையில் = மதுரையிலிரா நின்ற, விமான = விமானத்துக்கு, சமான = சமானமான, சரோச = தாமரையையுடைய, வயல் = வயல்கள் சூழ்ந்த, புரசை = புரசையிலிரா நின்ற, பரன் = பரமசிவன். ஏகாரம் = ஈற்றசை.

(பொ-ரை) மானசமென்னுந் தடாகத்தைப் போலச் சலமானது நிறைந்தவையை யானது சூழ்ந்துள்ள மதுரையிலிரா நின்ற விமானத்திற்குச் சமானமான தாமரையையுடைய வயல்கள் சூழ்ந்த புரசையிலிரா நின்ற பரமசிவன், மானும் ஆடும் ஆவினமும் மலையும் பொருத்திய காட்டில் பொருந்தாமல் நிலைபெற்று மனசு சம்பந்தமாகிய ஒழியாத பூசையை செய்கின்றவர்க்கு உயர்வாகிய துணையாவன். (உக)

அலங்கமலங்கம்புறுசெய்ப்புரசையமலர்தொடையலங்கமலங்கமணிப்பணியாரடியோமினிமையலங்கமலங்கம்படைத்தனந்தம்பொன்னடிநிழலியலங்கமலங்கம்பிதமுற்றுச்சேட்சென்றகல்வகையே.

(ப-ரை) அலம் = கலப்பையும், கமலம் = தாமரையும், கம்பு = சங்கும், உறு = பொருத்திய, செய் = வயல்கள் சூழ்ந்துள்ள, புரசை = புரசையிலிரா நின்ற, அமலர் = நிருமலர், தொடையல் = மாலையாக, அங்கம் = எலும்பையும், அலங்கு = பிரகாசிக்கின்ற, அம் = அழகாகிய, மணி = இரத்தினத்தையுடைய, பணியார் = பாம்பையுமணிந்த சிவனுடைய, அடியோம் = அடியோம், இனி = இனிமேல், மையல் = மயக்கத்தில், அங்கம் = தேகமானது, மலங்கம் = கெடோம், படைத்தனம் = படைத்தோம், தம் = அவருடைய, பொன்னடி = பொன்னடியின், நிழல் = நிழலினுடைய, இயல் = இயலை, அங்கு = அவ்விடத்தில், * அமலம் = அந்தமலமானது, கம்பிதம் = நடுக்கத்தை, உற்று = பொருத்தி, சேட்சென்று = வெகுதூரஞ்சென்று, அகல்வகை = அகலும் வகை. ஏகாரம் = ஈற்றசை.

* அம்மல மென்பது அனாதியாகிய மலமெனும் பொருளாதாய் அமலமென விகாரப் பட்டது.

(பொ-ரை) கலப்பையும் தாமரையும் சங்கும் பொருந்திய வயல் கள் சூழ்ந்துள்ள புரசையிலிரா நின்ற நிருமலர், எலும்பு மாலையாகப் பிரகாசிக்கின்ற, அழகாகிய இரத்தினத்தையுடைய பாம்பை யணிந்த சிவனுடைய அடியாரானும், இனிமேல் மயக்கத்தில் தேகமானது கெடும், அந்த மலமானது நீக்கத்தைப் பொருந்தி வெகுதூரஞ் சென்று (நம்மை) யகலும் வகை (புரசையாகிய) அவ்விடத்தில் அவருடைய பொன்னடி நிழலின் இயலைப் படைத்தோம், (உஉ)

அந்தரமந்தரம்வாழ்வோர்தொழ்ச்சிரம்வைத்தனர்மெய்
யந்தரமந்தரமங்கைமுன்னூடுவரங்கையி ல்வி
யந்தரமந்தரநாண்சிலையாரருளாலும்பொறி
யந்தரமந்தராஞ்சக்கீளந்தோமினியாவகென் னே.

(ப-ரை) அம் = சலத்தை, தாம் = கூட்டமாகிய, மந்தரம் வாழ்
வோர் = மந்தரமலையிலிருக்கிற தேவர்கள், தொழ = வணங்க, சிரம் வை
த்தனர் = சிரசில் வைத்தவர், மெய்யந்தரம் = சிதாகாசத்தில், அம் =
அழகாகிய, தரமங்கை முன் = மலைமாதுக்கு முன், ஆடுவர் = ஆடுகின்ற
வர், அங்கையில் = அழகுள்ள கையில், வியந்து = விரும்பி, அர = ஆதி
சேடனும், மந்தரம் = மேருவும், நாண் = நாணுகவும், சிலை = வில்லாக
வும், ஆர் = பொருந்திய பரமசிவனுடைய, அருளால் = கிருபையால்,
ஐம்பொறி = ஐம் பொறியென்னும், அந்தர் = மூடராகிய, அம்மந்தர் =
அந்தக்குணமிலிகள், அஞ்ச = அஞ்சும்படி, கீளந்தோம் = கீளந்துவிட்
டோம், இனி = இனிமேல், ஆவதென் = ஆவது என்ன. பிறவித் துன்ப
மில்லை என்பதாம்.

(பொ-ரை) கூட்டமாய் மந்தர மலையிலிருக்கின்ற தேவர்கள்
வணங்கச் சலத்தைச் சிரசில் வைத்தவர், சிதாகாசத்தில் அழகாகிய
மலைமாதுக்குமுன் ஆடுகின்றவர், அழகுள்ள கையில் விரும்பி ஆதிசே
டனும் மேருவும் (முறையே) நாணுகவும் வில்லாகவும் பொருந்திய பர
மசிவனுடைய கிருபையால் ஐம்பொறியென்னு மூடராகிய குணமிலி
கள்ஞ்சும்படி கீளந்து விட்டோம் இனிமேலாவ தென்ன (பிறவித் துன்
பமில்லை)

தங்கந்தங்கந்தரமாரணிசெய்தையலார்மனைகா
தங்கந்தங்கஞ்சநல்கும்பனையார்புரசைத்தலர்கா
தங்கந்தங்கண்டத்தன்னிங்கவொளிர்சங்கரர்மலைமா
தங்கந்தங்கம்புரைசுந்தரர்தாட்டுணைசார்மனனே.

(ப-ரை) தங்கு = தங்குகின்ற, அந்தம் = அழகை, கந்தாம் = கழுத்தில், ஆர் = பொருந்திய, அணி = ஆபரணமானது, செய் = செய்கின்ற, தையலார் = மாதர் வாழ்கின்ற, மனை = இல்லங்களும், காதம் = காதம்வரைக்கும், கந்தம் = வாசனையை, சுஞ்சம் = தாமரையானது, நல்கும் = வீசுகின்ற, பனை = வயல்களும், ஆர் = நிறைந்திருக்கின்ற, புரசைத்தலர் = புரசைப்பதியையுடையவர், காது = கொல்லப்பட்ட, அங்கம் = எலும்பானது, தம் = தம்முடைய, கண்டத்து = கண்டத்திலிரா நின்ற, அல் = இருளானது, நீங்க = நீங்கும்படி, ஒளிர் = பிரகாசிக்கின்ற, சங்கரர் = சங்கரர், மலைமாது = பார்வதியையுடைய, அங்கம் = தந்தேகமானது, தங்கம் = பொன்னை, புரை = நிகர்த்த, சுந்தரர் = சுந்தரருடைய, தாட்டுணை = இரண்டு திருவடிகளை, சார் = அடைவாய், மனனே = மனதே.

(பொ-ரை) மனதே! தங்குகின்ற அழகைக் கழுத்தில் பொருந்திய ஆபரணமானது (எழிலைச்) செய்கின்ற மாதர் வாழ்கின்ற இல்லங்களும்கா தம்வரைக்கும் வாசனையைத் தாமரையானது வீசுகின்ற வயல் நிறைந்திருக்கின்ற புரசைப்பதியையுடையவர், கொல்லப்பட்ட பானது தம்முடைய கண்டத்திலிரா நின்ற விருளானது நீங்கும் பிரகாசிக்கின்ற சங்கரர், பார்வதியையுடைய (தம்) தேகமானது பொன்னை நிகர்த்த சுந்தரரது இரண்டு திருவடிகளையடைவாயாக. (உச)

சலசஞ்சலசங்கமார்புரசைத்தலைவாவெளிய
சலசஞ்சலசங்கையன்பர்க்கொழிப்பவதாயலர்துஞ்
சலசஞ்சலசமமாமிடைதுன்பைத்தணிக்குங்கொலே
சலசஞ்சலசமமும்மதமாவுரியாய்தணியே.

(ப-ரை) சலசம் = தாமரையும், சலம் = சலமும், சங்கம் = சங்கும் ஆர் = பொருந்திய, புரசை = புரசையிலிரா நின்ற, தலைவா = தலைவ

னே, வெளியசல = வெள்ளிமலையையுடையவனே, சஞ்சல = சஞ்சல
 மாகிய, சங்கை = சங்கையை, அன்பர்க்கு = அடியார்களுக்கு, ஒழிப்
 பவ = ஒழிக்கின்றவனே, தாய் = தாயினுடைய, அலர் = அலர்தூற்ற
 லானது, துஞ்சல = நீங்கவில்லை, சஞ்சல = மின்னலுக்கு, சமமாம் =
 சமமாகிய, இடை = இடையையாய்ந்த பெண்ணினுடைய, துன்பை
 = துன்பத்தை, தணிக்குங்கொல் = தணிக்குமா, ஏசல் = ஏசலையுடைய,
 அசம் = ஆடானது, சலசல = சலசலவென்ன, மும்மதம் = மும்மதங்க
 ளைப் பொழிகின்ற, மாவுரியாய் = யானத்தோலையுடையவனே, தணி
 = (அலர் தூற்றலையும் துன்பத்தையும்) நீ நீக்கியருள், ஏகாரம்-
 ஈற்றரசை.

(பொ-ஸா) தாமரையும் சலமும் சங்கும் பொருந்திய புரசையில்
 விராநின்ற தலைவனே! வெள்ளி மலையையுடையவனே! சஞ்சல மாகிய
 சங்கையை அடியார்களுக்கு ஒழிக்கின்றவனே! சல சல வென்ன மும்
 மதங்களைப் பொழிகின்ற யானத்தோலையுடையவனே! (எனது தலை
 விக்கு) தாயினுடைய அலர் தூற்றானது நீங்கவில்லை, ஆட்டினைப்
 (பலி கொடுத்தலிலுல்) மின்னலுக்குச் சமானமாகிய இடையையாய்ந்த
 பெண்ணினுடைய ஏசலான துன்பத் தணிக்குமா? அலர் தூற்றலையும்
 துன்பத்தையும் நீ நீக்கியருள். (இதுவெறிவிலக்கல்) (உரு)

காத்திரங்காத்திரதங்கொள்கணியவென்றண்ணு
 காத்திரங்காத்திரமில்லீர்கொள்ளற்ககடும்பவமா
 காத்திரங்காத்திரம்பேணியுலுத்தர்கடைத்தலைய
 காத்திரங்காத்திரள்கோங்கார்புரசைக்கபாலியை

(ப-ஸா) காத்து = இரட்சித்து, இரங்கு = இரங்குவாய், ஆத்தி
 = ஆத்தி மலராற்றொடுத்த, ரதங்கொள் = தேன்பொருந்திய, கண்ணிய
 = மாலையையுடையவனே, ஏன்று = என்று சொல்லி, அண்
 = அடையுங்கள், மங்கா = மங்கி, திரங்கா = வருந்தி, திரமில்
 திரமில்லாதவர்களே, கொள்ளற்க = கொள்ளாதே யுங்கள், கடு
 மையாகிய, பவமாம் = பாவமாகிய, காத்திரம் = கோபத்தை, கா
 = உமதுதேகத்தை, பேணி = விரும்பி, உலுத்தர் = உலுத்தர்களுடைய,

டைத்தலை = கடைவாயலில், அங்காத்தீர் = அங்காத்திருக்கின்றவர்
களை, அம் = அழகாகிய, கா = சோலைகளில், திரள் = திரண்ட,
கோங்கு = கோங்குவிருட்சங்கள், ஆர் = நிறைந்திருக்கின்ற, புரசை =
புரசையிலிரா நின்ற, கபாலியை = கபாலியாகிய பரமசிவனை.

(பொ-ரை) கடுமையும் பாவமுடிகிய கோபத்தையுடைய உமது
தேகத்தை விரும்பி யுலுத்தர்களுடைய கடைவாயலில் அங்காத்திருக்
கின்றவர்களே! அழகாகிய சோலைகளில் திரண்டகோங்கு விருட்சங்கள்
நிறைந்திருக்கின்ற புரசையிலிரா நின்ற கபாலியாகிய பரமசிவனை
(யடைந்து) ஆத்திமலராத் றெடுத்ததேன் பொருந்திய மாலையை
யுடையவனே! (என்மை) இரட்சித்திரங்கு வாயென்று சொல்லி
(யவரை) யடையுங்கள். மங்கிவருந்தித்திர மில்லாதவர்களே! (வேறுதே
வரைக்) கொள்ளாதேயுங்கள். (உசு)

நாகங்கணகங்கணமும்வனசநன்குண்வயற்புன்
நாகங்கணகங்கணர்புரசைத்தலநற்குழைசீர்
நாகங்கணகங்கணர்சடைமத்தகநண்ணைவத
நாகங்கணகங்கணமதியாயுனைநம்பினனே.

(ப-ரை) நாகு = இனமையானது, அங்கு = அவ்விடத்தில், அண்
= பொருந்திய, நாகு = ஒருமை, அம் = அழகாகிய, கள் = கள்ளானது,
நாறும் = பரிமளிக்கின்ற, வனசம் = தாமரையை, நன்கு = நன்றாக,
கவு = உண்ணுகின்ற, வயல் = வயல்கள் சூழ்ந்திருக்கின்ற, புன்னா
எலும்பு = புன்னாக விருட்சங்கள், நாகங்கண் = சொர்க்கலோகத்தினிடத்
படி, ர் = பொருந்திய, புரசைத்தல = புரசைப்பதியையுடையவனை,
ண் = நன்மையுள்ள, குழை = குண்டல மாகிய, சீர் = சிறப்புப் பொருந்
திய, நாகு = சங்கையுடைய, அங்கண = அங்கணனை, சம் = சலமும்,
கண் = கண்ணம், ஆர் = பொருந்திய, சடை = சடையையும், மத்தக =
யையும் உடையவனை, நண் = பொருந்திய, ஐவதா = ஐந்து
ளுடையவனை, கங்கண = நாககங்கணத்தை யுடையவனை, கங்
சிரசினிடத்தில், ஆம் = ஆகிய, மதியாய் = சந்திரனையுடைய
; உலை = உன்னை, நம்பினன் = நம்பினேன், ஏகாரம் ஈற்றரசை.

(பொ-ரை) இளமையானது பொருந்திய அழகிய எருமை கள்ளா
 னதுபரிமளிக்கின்ற தாமரையை நன்றாகவுண்ணுகின்ற வயல்கள்
 சூழ்ந்திருக்கின்றதும், புன்னைகவிருட்சங்களைச் சொர்க்கலோகத்தளவும்
 பொருந்தியதுமான புராசைப் பதியையுடையவனே! நன்மையுள்ள
 குண்டலமாகிய சிறப்புப்பொருந்திய சங்கையுடைய வங்கண்ணே,
 சலமும்கண்ணும் (முறையே) பொருந்திய சடையையும் நெற்றியையு
 முடையவனே! பொருந்திய ஐந்து திருமுகங்களுடையவனே! நாக
 கண்ணத்தையுடையவனே! சிரசினிடத்தில் சந்திரனையுடையவனே!
 உன்னை நம்பினேன், (கிருபை செய்வீராக.) (உ-ஏ)

கற்பனைக்கற்பனைக்கண்ணுதன்மூர்த்தியைச்சங்கற்பனி
 கற்பனைக்கற்பனைக்கார்த்தமனைத்தென்புராசைக்கண்டொழுக்
 கற்பனைக்கற்பனைக்காட்டானெனமனனேநிலையாக்
 கற்பனைக்கற்பனைக்காரங்கையான்றந்தைகாத்திடமே,

(ப-ரை) கற்பு = கற்பையுடைய, * அனைக்கு = எமக்கெல்லாந்
 தாயாகியபார்வதிக்கு, அற்பனை = அன்புடையவனை, கண்ணுதல் =
 நெற்றிக்கண்ணையுடைய, மூர்த்தியை = பரமசிவனை, சங்கற்பவிகற்
 பனை = சங்கற்பவிகற்பத்தையுடையவனை, கற்பனை = கற்பகாலத்தையு
 டைய பிரமனை, காத்தானை = இராட்சித்தவனை, தென் = அழகாகிய,
 புராசைக்கண் = புராசையினிடத்தில், தொழ = வணங்க, கற்பன் = கற்
 றுக்கொள்வேன், ஐக்கு = சிலேத்து மத்துக்கு, அற்பனை = அற்பனாகிய
 வென்னை, காட்டானென் = காட்டமாட்டா னென்று, மனனே = மன
 மே, நிலையா = நிலையில்லாத, கற்பனை = பொய்களை, கல் = கெல்லிவிடி,
 பனை = பனை போன்ற, கார் = கருமையாகிய, அம் = அழகுள்ள, கை
 யான் = கையையுடைய விநாயகர்க்கு, தந்தை = பிதாவாகிய பரமசி
 வன், காத்திடம் = காத்தருள்வான். ஏகாரம்-ஈற்றசை. °

(பொ-ரை) மனமே! கற்பையுடைய எமக்கெல்லாந் தாயாகிய
 பார்வதிக்கு அன்புடையவனை, நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவனை;
 (ஆன்மாக்களின் பொருட்டுச்) சங்கற்பவிகற்ப முடையவனை, கற்ப

* அன்னை யென்பது-அன்னை யெனவி காரமாயிற்று.

காலத்தையுடைய பிரமணையிரட்சித்தவனை, அழகாகிய புரசையினிடத்தில் வணங்கக்கற்றுக் கொள்வேன், சிலேத்து மத்துக்கு அற்பனாகிய வெண்ணைக் காட்டமாட்டா னென்று நிலையில்லாத பொய்களைக் கெல்விவிடு, பனைபோன்ற கருமைபாகிய வழகுள்ள கையையுடைய விநாயகர்க்குப் பிதாவாகிய பரமசிவன் காத்தருள்வான். (உஅ)

ஆனந்தமானந்தமார்க்கருள்கங்காதரர்க்கன்பின்செய்
ஆனந்தமானந்தம்போல்வீனையார்புரசைக்கணன்பர்
ஆனந்தமானந்தமொழித்தேவினியாம்வல்வினை
யானந்தயான்ந்தம்போல்விழிபாகர்சரணடைந்தே.

(ப-ரை) ஆனந்தம் = ஆனந்தத்தையும், மானம் = மானத்தையும், தமர்க்கு = அடியார்களுக்கு, அருள் = கிருபைசெய்கின்ற, கங்காதரர்க்கு = கங்காதரர்க்கு, அன்பின் = அன்பினால், செய் = வயல்களில், ஆன் = ரிஷபமாகிய, அந்த = அந்த, மால் = விஷ்ணுவினுடைய, * நந்தம் = சங்கைப்போல், வளை = சங்குகள், ஆர் = பொருந்திய, புரசைக்கண் = புரசையினிடத்தில், அன்பானம் = அன்பராயினும், தம் மால் = அவரால், நம் = நம்முடைய, தம் = அஞ்ஞானமாகிய வீரனை, ஒழித்தோம் = ஒழித்து விட்டோம், இனி = இனிமேல், யாம் = நாம், வல் = வலிமையாகிய, வீனையால் = வீனையினாலே, நந்தம் = கெடமாட்டோம், மான் = மானினுடைய, அந்தம் போல் = அழகைப்போல், விழி = விழியையுடைய பார்வதியாரை, பாகர் = இடப்பாகத்திலுடைய பரமசிவனுடைய, சரண் = திருவடியை, அடைந்து = அடைக்கலமாக அடைந்து.

(பொ-ரை) ஆனந்தத்தையும் மானத்தையும் அடியார்களுக்குக் கிருபை செய்கின்ற கங்காதரர்க்கு இடமாகிய விஷ்ணுவினுடைய சங்கைப்போலச் சங்குகள் பொருந்திய வயல்களை வாய்ந்த புரசையினிடத்தில் அன்பினாலே அன்பராயினும், மானினுடைய வழகைப்போல விழியையுடைய பார்வதியாரை இடப்பாகத்திலும் பரமசி

* திருமாலது நந்துபோன்ற வளைகொன்றதால் சிறந்த குலமென்பது கருத்து.

இரட்டைச்சொல் யமகமாலே முலமும்-உரையும்.

வலுவடைய திருவடியை யடைக்கலமாக வடைந்து அவரால் நம்முடைய அஞ்ஞானமாகிய வீருளை யொழித்து விட்டோம், இனிமேளும் வலிமை யாகிய வீனையினுலே கெடமாட்டோம், எ-று, (உச)
சரணஞ்சரணமெனத்தொண்டர்போற்றநெஞ்சம்விழிவஞ்சரணஞ்சரணங்ககற்றுமைபாகதருவர்கடுஞ்சரணஞ்சரணங்கொளம்பெய்தளித்ததலைவரின் றூட்சரணஞ்சரணம்புரசைக்கங்காதரசங்கரணே.

(ப-ரை) சரணம் = மோட்சமானது, சரணமென = திருவடியென்று, தொண்டர் = அடியார்கள், போற்ற = துதிக்க, நெஞ்சம் = நெஞ்சத்திலும், விழி = விழியிலும், வஞ்சர் = வஞ்சத்தையுடைய வர்களாகிய, அண = பொருந்திய, நஞ்சர் = விடம்போன்றமாதருடைய, அணங்கு = துன்பத்தை, அகற்றும் = நீக்காநின்ற, உமைபாக = உமைபாகனே, தருவர்கள் = இராட்சதர்கள், தஞ்ச = நிலைபெற்றிராநின்ற, அரண் = கோட்டையானது, அஞ்ச = அஞ்சம்படி, ரணங்கொள் = ரணங்கொண்ட, அம்பெய்து = அம்பையெய்து, அளித்த = தேவர்களை இராட்சித்த, தலைவ = தலைவனே, நின் = உன்னுடைய, தாள் = திருவடியே, சரணஞ்சரணம் = அடைக்கலம் அடைக்கலம், புரசை = புரசையிலிராநின்ற, கங்காதர = கங்காதரனே, சங்கரணே = சங்கரணே.

(பொ-ரை) மோட்சமானது (உன்) திருவடியென்று அடியார்கள் துதிக்க, நெஞ்சிலும் விழியிலும் வஞ்சகத்தையுடையவர்களாகிய விடம்போன்றமாதருடைய துன்பத்தை நீக்காநின்ற உமைபாகனே! இராட்சதர்களிலே பெற்றிராநின்ற கோட்டையானது அஞ்சம்படி இரணங்கொண்ட அம்பையெய்து தேவர்களை இராட்சித்ததலைவனே! புரசையிலிராநின்ற கங்காதரனே! சங்கரணே! உன்னுடைய திருவடியே அடைக்கலம் அடைக்கலம். (100)

புரசை-ஸ்ரீகங்காதரேசர்-இரட்டைச்சொல்யமகமாலே

முலமும்-உரையும்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீகங்காதரேசர் கழலடிவாழ்க.